

Konflikt zeměpisných označení a ochranných známek

Conflict Between Geographical Indications and Trademarks

HANA KELBLOVÁ

Ústav práva a humanitních věd, Provozně ekonomická fakulta Mendelovy univerzity v Brně, Zemědělská 1, 613 00 Brno / *Department of Law and Social Sciences, Faculty of Business and Economics of Mendel University in Brno, Zemědělská 1, 613 00 Brno*
e-mail: kelblova@mendelu.cz

Kelblová, H.: Konflikt zeměpisných označení a ochranných známek. Kvasny Prum. 58, 2012, č. 11–12, s. 343–349.

Článek se zaměřuje na charakteristiku právní úpravy označování výrobků s ohledem na jejich zeměpisný původ na úrovni české, komunitární i mezinárodní. Naznačuje klíčové oblasti konfliktu mezi právní regulací zeměpisných označení a ochranných známek. Jako praktický příklad důsledků nedostatku harmonizace právní úpravy na mezinárodní úrovni, je uveden spor Budějovického Budvaru a společnosti Anheuser Busch. Článek se nezabývá veřejnoprávním systémem označování potravin, regulovaným především zákonem o potravinách a tabákových výrobcích. V rámci EU se spotřebitel může spolehnout na to, že potraviny označené logy Chráněné označení původu nebo Chráněné zeměpisné označení splňují kvalitu a jasný zeměpisný původ výrobku definovaný ve zveřejněné a státními orgány kontrolované specifikaci. Tato označení představují pro podnikatele, kteří mají možnost takto své zboží označovat, významnou konkurenční výhodu, spojenou s ekonomickým profitem.

Kelblová, H.: Conflict between geographical indications and trademarks. Kvasny Prum. 58, 2012, No. 11–12, p. 343–349.

This article focuses on the characteristics of legislation governing product labelling with regard to their geographical origin on the Czech, community and international levels. It outlines key areas of conflict between the legal regulation governing geographical indications and trademarks. The dispute between Budějovický Budvar and Anheuser Busch is presented as a practical example of the consequences following from the lack of harmonisation of legislation on the international level. The article does not deal with a public system of labelling foodstuffs regulated primarily by Act on Foodstuffs and Tobacco Products. Within the EU, consumers may rely upon the fact that foodstuffs labelled with the Protected Designation of Origin and Protected Geographical Indication logos meet the quality standards and clear geographical origin defined in public specifications monitored by the state authorities. These designations represent a significant competitive advantage tied to economic profit for entrepreneurs who can label their goods using these logos.

Kelblová, H.: Konflikt der geografischen Angaben und Schutzmarken. Kvasny Prum. 58, 2012, Nr. 11–12, S. 343–349.

Der Artikel befaßt sich mit der Charakteristik der Gesetzgebung von Produktenbezeichnungen mit Rücksicht auf ihre geographische Herkunft auf tschechischen, kommunitären und internationalen Domäne. Es werden die Kernbereiche des Konflikts zwischen der Gesetzgebung von Produktenbezeichnungen und der Schutzmarken angegeben. Der Streit zwischen der Gesellschaft Budějovický Budvar (Budweiser Budvar) und der Gesellschaft Anheuser Busch wird als ein praktisches Beispiel für die Folgen von Mangel der Harmonisation der Gesetzgebung angeführt. Der Artikel befaßt sich mit keinem öffentlich-rechtlichen System der Lebensmittelbezeichnungen, daß das vor allem durch Gesetz über Lebensmittel- und Tabakwaren reguliert wird (Tschechische Republik 1997). Im Rahmen der EU kann der Verbraucher sich darauf verlassen, daß die mit Logo „Geschützte Ursprungsbezeichnung“ oder „Geschützte geografische Angabe“ versehene Lebensmittelprodukte die in der veröffentlichten und durch Staatsorgane kontrollierten Spezifikation definiert sind, ihre angegebene Qualität und Ursprung erfüllen. Diese Bezeichnung stellt für die Unternehmer mit der Möglichkeit ihre Waren auf diese Weise zu bezeichnen, einen mit dem wirtschaftlichen Profit verbundenen großen Wettbewerbsvorteil.

Klíčová slova: označení původu, zeměpisné označení, ochranná známka

Key words: designation of origin, geographical indication, trademark

1 ÚVOD

Po sérii medializovaných případů prodeje nekvalitních potravin z nedávné doby, je možné se domnívat, že alespoň u určitého segmentu spotřebitelů vzrůstá potřeba spolehnout se na kvalitu výrobku, která mimo jiné, je dána i místem, kde se potravina vyrábí. Zřejmě tak poroste význam označení, která spotřebiteli jasně signalizují původ výrobku, co se týče zeměpisného určení i identifikace konkrétního výrobce.

2 OZNAČENÍ PŮVODU A ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ JAKO SOUČÁST PRÁV NA OZNAČENÍ

Obecně lze konstatovat, že v současné době lze v ČR ochranu práv při označování potravin a zemědělských výrobků zajistit celkem čtyřmi právními instituty:

1. Označením původu, jímž se rozumí název oblasti, určitého místa nebo země (dále jen „území“) používaný k označení zboží, pocházejícího z tohoto území, jestliže kvalita nebo vlastnosti tohoto zboží jsou výlučně nebo převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím s jeho charakteristickými přírodními a lidský-

1 INTRODUCTION

After the recent series of cases in the media focusing on the sale of poor quality foodstuffs, one might conjecture that at least in a particular consumer segment there is a growing need for reliance upon product quality which is given, among others factors, by the place where the foodstuff is manufactured. The importance of labels which clearly inform consumers of a product's origin in terms of the geographical designation as well as identification of a particular manufacturer is likely to grow.

2 DESIGNATIONS OF ORIGIN AND GEOGRAPHICAL INDICATIONS AS PART OF RIGHTS TO LABELLING

In general, a total of four legal institutes may currently be identified in the Czech Republic serving to label foodstuffs and agricultural products:

1. Designation of origin means the name of a region, a specific place or a country (hereinafter “territory”) used to describe goods originating in such a territory if the quality of characteristics of the goods are essentially or exclusively due to a particular geographical environment with its inherent natural and human

mi faktory a jestliže výroba, zpracování a příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území (Czech Republic, 2001).

2. Zeměpisným označením, jímž se rozumí název území používaný k označení zboží, pocházejícího z tohoto území, jestliže toto zboží má určitou kvalitu, pověst nebo jiné vlastnosti, které lze přičíst tomuto zeměpisnému původu, a jestliže výroba nebo zpracování anebo příprava takového zboží probíhá ve vymezeném území (Czech Republic, 2001).

Vazba mezi vlastnostmi zboží a jeho zeměpisným původem je u zeměpisných označení volnější než u označení původu, jedná se však o dva rovnocenné systémy ochrany. Pro zápis zeměpisného označení je postačující, aby pouze jedna výrobní fáze (příprava, zpracování, výroba) probíhala ve vymezeném území – příkladem je poměrně nově zapsané komunitární zeměpisné označení „České pivo“¹.

3. Zaručenou tradiční specialitou,² jíž se rozumí tradiční zemědělský produkt nebo tradiční potravina, jejíž zvláštní povaha je uznávána Společenstvím, a to zápisem do rejstříku podle tohoto nařízení. Zvláštní povahou se rozumí vlastnost nebo soubor vlastností, jimiž se zemědělský produkt nebo potravina jasně odlišuje od jiných podobných produktů nebo potravin téže kategorie. Tradiční znamená prokázané používání na trhu Společenství po období, které vykazuje předávání mezi generacemi, tedy nejméně 25 let.

Při zápisu těchto označení v rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví se používají zkratky CHOP (Chráněné označení původu), CHZO (Chráněné zeměpisné označení), ZTS (Zaručená tradiční specialita) (obr. 1).³

4. Ochrannou známkou,⁴ jíž se rozumí jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvaru výrobku nebo jeho obalu, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.

Kvalita potraviny označené zeměpisným označením nebo označením původu, je odvozena od použitých surovin, dovedností a pečlivosti výrobce, technologie použité při výrobě, to vše v souvislosti s konkrétní zeměpisnou oblastí. Právní ochrana označení původu a zeměpisných označení je součástí ochrany průmyslového vlastnictví, a společně s právy k ochranným známkám a k obchodním firmám tvoří podskupinu průmyslových práv, nazývaných práva na označení. Předmětem ochrany je nehmotný statek, který ovšem v těchto případech nevznikl tvůrčí činností nějaké osoby, ale má zařadit svému majiteli jedinečnost a snadnou identifikaci pro spotřebitele na trhu výrobků a služeb, poskytuje konkurenční výhodu vůči jiným soutěžitelům na trhu.

Právní ochrana označení původu zboží a zeměpisných označení má v ČR dlouhou tradici a v současné době je na velmi vysoké úrovni. Databáze těchto chráněných označení zapsaných v rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví obsahuje nejen potraviny a zemědělské výrobky, které dnes již z velké části jsou zapsány i na komunitární úrovni (např. „Olomoucké tvarůžky“, „Hořické trubičky“, „Pohořelický kapr“), ale i průmyslové výrobky, které komunitární právo zapsat neumožňuje, avšak v ČR jsou chráněny díky tradici průmyslové výroby pocházející z 19. století (např. „České sklo“, „Železnobrodské sklo“, „Jablonecká bižuterie“, „Karlovarský porcelán“).⁵

Pouhé sdělení o místě výroby tzv. údaj o provenienci (např. Made in ..., Brewed in ... apod.), není chráněným zeměpisným označením. Proti klamavému či falešnému užití tohoto údaje by se pravděpodobně mohla zvolit ochrana pomocí práva nekalé soutěže.

factors and if the production, processing and preparation take place in the defined geographical area (Czech Republic, 2001).

2. Geographical indication means the name of a territory used to label goods originating in this territory provided the goods possess a specific quality, reputation or other characteristics attributable to that geographical origin and if the production and/or processing and/or preparation of such goods take place in the defined geographical area (Czech Republic, 2001).

The tie between the characteristics of the goods and its geographical origin is freer in geographical indications than in designations of origin. However, both of them are equivalent systems of protection. For a registration of geographical indication, it suffices if just one of the production phases (preparation, processing, and production) took place in the defined territory – an example of which may be the rather recent registration of the community geographical indication “České Pivo”¹.

3. Traditional speciality guaranteed² meaning a traditional agricultural product or foodstuff recognised by the Community for its specific character through its registration under this Regulation. “Specific character” means the characteristic or set of characteristics which distinguishes an agricultural product or a foodstuff clearly from other similar products or foodstuffs in the same category. “Traditional” means proven usage on the Community market for a time period showing transmission between generations; i.e., at least 25 years.

For registering these labels in the Industrial Property Office register, the following abbreviations are used: PDO, PGI and TSG (Fig. 1).³

4. Trademark⁴ means any designation which may be graphically depicted, particularly words, including personal names, colour, drawing, letters, numbers, and product shape or packaging if such a designation is sufficient to differentiate products or services of one person from products or services of another person.

Quality of a foodstuff labelled with a geographical indication or designation of origin is derived from the raw materials used, manufacturer's skills and diligence, technologies used in the manufacturing process all that related to a specific geographical area. Legal protection of the designation of origin and geographical indication is part of the protection of industrial property and along with the rights to trademarks and business firms represents a subgroup of industrial property rights called rights to labelling. The protection focuses on an intangible asset which, in these cases, did not originate as a result of a person's creative activity but is to ensure its owner's products and services in the market are unique and easily identified by consumers; it provides a competitive advantage on the expense of other competitors in the market.

The legal protection of the designation of origin of goods and geographical indication has been in place for many years in the CR and, currently, it is on a very high level. Databases of such protected designations entered in the Industrial Property Office registry contains not only foodstuffs and agricultural products today also mostly registered on the community level (e.g., “Olomoucké Tvarůžky”, “Hořické Trubičky”, “Pohořelický Kapr”) but also industrial products whose registration the community law does not allow but which are protected in the CR thanks to the industrial production tradition dating back to 19th century (e.g., “České Sklo”, “Železnobrodské Sklo”, “Jablonecká Bižuterie”, “Karlovarský Porcelán”).⁵

Mere information on the place of production, i.e., information on the provenience (e.g., Made in ..., Brewed in ... etc.) does not repre-

¹ Registrováno v roce 2008, blíže viz <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/registeredName.html?denominationId=893>.

² Je upravena pouze na komunitární úrovni, Nařízením Rady (ES) č. 509/2006, o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality.

³ Anglické ekvivalenty jsou: pro CHOP – Protected Designation of Origin (PDO), pro CHZO – Protected Geographical Indication (PGI) a pro ZTS – Traditional Speciality Guaranteed (TSG).

⁴ Podle zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

⁵ Seznam označení potravin a zemědělských výrobků zapsaných v EU je dostupný v databázi DOOR na <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html>, česká národní databáze zeměpisných označení je dostupná na webu Úřadu průmyslového vlastnictví: <http://www.upv.cz>

¹ Registered in 2008, for more information see <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/registeredName.html?denominationId=893>.

² It is regulated only on the community level by Council Regulation (EC) No 509/2006 of 20 March 2006 on agricultural products and foodstuffs as traditional specialties guaranteed.

³ PDO (Protected Designation of Origin), PGI (Protected Geographical Indication) and TSG (Traditional Specialty Guaranteed).

⁴ Under Act No. 441/2003 Coll. on trade marks.

⁵ The list of designations of foodstuffs and agricultural products registered in the EU is available in the DOOR database at <http://ec.europa.eu/agriculture/quality/door/list.html>, the Czech national database of geographical indications is available at the website of the Industrial Property Office: <http://www.upv.cz>.

Obr. 1 Loga (MZe, 2011) / Fig. 1 Logos (MZe, 2011)

Označování původu zboží vzniklo spontánně, tím, že se takové označení pro spotřebitele vžilo natolik, že spojují konkrétní zboží s určitou kvalitou a vlastnostmi danými zeměpisnou oblastí, kde bylo toto zboží vyrobeno (Slováková, 2006).

Princip teritoriality, který ovládá právo duševního vlastnictví, včetně průmyslových práv, znamená pro nositele těchto práv, že mají svá práva chráněna pouze v zemi, kde si je řádně zaregistrují u tamního orgánu státní správy.⁶ Žádají tedy nejdříve o ochranu ve svém národním státě a pak ji rozšiřují do dalších zemí, podle toho, kam např. chtějí vyvážet své výrobky (hmotné nosiče těchto práv k nehmotným statkům) nebo poskytnout licenci. Obsah právní regulace a míra ochrany těchto práv je však v jednotlivých státech na různé úrovni. Od počátku průmyslové revoluce, souvisejícího rozvoje mezinárodního obchodu a vzniklé potřeby poskytnout ochranu jednotlivým předmětům průmyslových práv, vyvstala nezbytnost zajistit určitou minimální jednotnou míru ochrany průmyslových práv na mezinárodní úrovni.

První univerzální smlouvou na ochranu průmyslového vlastnictví, která poprvé zakotvila ochranu zeměpisného označení na mezinárodní úrovni, byla Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví z roku 1883. Dalšími mezinárodními smlouvami sjednocujícími regulaci a ochranu zeměpisných označení byly Madridská dohoda o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží z roku 1891,⁷ Lisabonská dohoda na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu z roku 1958 a Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) z roku 1994, která je součástí Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO).

Co se týče právní regulace zeměpisných označení na komunitární úrovni, ochrana byla poprvé zakotvena v Nařízení Rady (ES) č. 2081/1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských výrobků a potravin. V současné době je nahrazeno Nařízením Rady (ES) 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (dále jen nařízení). Další komunitární normy se týkají zeměpisných označení vína a lihovin. Je to Nařízení Rady 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem a Nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 110/2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/1989 pro lihoviny.

Podle Nařízení Rady (ES) 510/2006 lze získat ochranu označení původu nebo zeměpisného označení zboží, jediným zápisem ve všech členských zemích Evropské unie včetně zemí, které přistoupí v budoucnu. Podle tohoto Nařízení pak může být takováto ochrana označení původu poskytnuta zemědělským výrobkům nebo potravinám pocházejícím z třetí země, jestliže tyto třetí země mohou poskytnout záruky, že zboží je chráněným označením opatřováno při splnění stejných podmínek, jaké na toto označování klade samotné nařízení. Komunitární ochrana je poskytována pouze zemědělským výrobkům, potravinám, vínu a lihovinám, jiné produkty ji získat nemohou.

Je nutné podotknout, že výše zmíněné mezinárodní smlouvy a komunitární předpisy se částečně terminologicky rozcházejí. Například v Evropské unii a pochopitelně v České republice, je zákonem definováno a chráněno označení původu zboží i zeměpisné označení, podle dohody TRIPS je chráněno pouze zeměpisné označení a podle Lisabonské dohody pouze označení původu, přičemž obsah definic těchto pojmů se částečně překrývá. Právní ochrana je

sent a geographical indication. The law of unfair competition could probably be used as a defence against the misleading or false use of this information.

The designation of origin came into existence spontaneously and consumers have become accustomed to it in such a way that they relate specific type of goods to a particular level of quality and characteristics with a particular geographical area in which the goods were manufactured (Slováková, 2006).

Under the territoriality principle governing the intellectual property rights, including the industrial property rights, those persons entitled to these rights have them protected only in a country in which they duly register them with the local state administration body.⁶ These people then first ask for protection in their national state and then expand it to other countries, e.g., according to their exporting plans (tangible media of these rights to intangible assets) or provide licences. Contents of the legal regulation and the degree of protection of these rights, however, attain various levels in various countries. Since the beginning of the industrial revolution, the related international trade development and the need to provide protection to individual subjects to industrial rights, a necessity has arisen to ensure a certain minimal uniform level of industrial rights protection on the international level.

The first universal treaty governing the protection of industrial property which, for the first time, anchored the protection of geographical indication on the international level was the Paris Convention for the Protection of Industrial Property (1883). Other international treaties unifying the regulation and protection of geographical indication were: Madrid Agreement for the Repression of False or Deceptive Indications of Source on Goods (1891)⁷, The Lisbon Agreement for the Protection of Appellations of Origin and their International Registration (1958) and Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) (1994) which is part of Agreement Establishing the World Trade Organization (WTO).

Regarding legal regulation of geographical indications on the community level, protection was initially anchored in Council Regulation (EEC) No 2081/1992 on the protection of geographical indications and designations of origin for agricultural products and foodstuffs. Currently, it has been replaced with Council Regulation (EC) No 510/2006 on the protection of geographical indications and designations of origin for agricultural products and foodstuffs (hereinafter "Regulation"). Other community standards concern geographical indications of wine and spirit drinks. It is Council Regulation (EC) No 1493/1999 on the common organisation of the market in wine and Regulation (EC) No 110/2008 of the European Parliament and of the Council on the definition, description, presentation, labelling and the protection of geographical indications of spirit drinks and repealing Council Regulation (EEC) No 1576/89 governing spirit drinks.

According to Council Regulation (EC) No 510/2006, the protection of a designation of origin or a geographical indication of goods may be obtained by a single registration in all the member countries of the EU, including those countries which will join the EU in future. According to this Regulation, such protection of a designation of origin may be afforded to agricultural products or foodstuffs originating in third countries, provided the third countries may provide guarantees of the goods being labelled with the protective label under identical conditions as required by the Regulation itself. The community protection is provided only to agricultural products, foodstuffs, wine and spirit drinks. It cannot be afforded to other products.

It must be noted that the international agreements and community regulations indicated above partially disagree in terms of terminology. For instance, in the EU and the CR, of course, the law defines and protects both the designation of origin and the geographical indication; according to the TRIPS agreement, only the geographical indication is protected and under the Lisbon Agreement it is only the designation of origin while the contents of the definitions of the individual terms partially overlap. The legal protection is also marked by a very different approach of individual states to the legal regulation, including the requirements for affording the protection (Dobřichovský, 2004).

⁶ V ČR Úřad průmyslového vlastnictví v Praze, jinde patentové úřady apod.

⁷ Tato dohoda byla publikována v ČR vyhláškou č. 64/1963 Sb., ve stejném roce byla přijata Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, v ČR publikována vyhláškou č. 65/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 78/1985 Sb.

⁶ In the CR, it is the Industrial Property Office in Prague, in other countries it is the patent offices etc.

⁷ The agreement was published in the CR via Decree No. 64/1963 Coll. and, in the same year, Madrid Agreement Concerning the International Registration of Marks was adopted and published in the CR by Decree No. 65/1975, as amended by Decree No. 78/1985 Coll.

také poznamenaná velmi rozdílným přístupem jednotlivých států k právní úpravě včetně požadavků na poskytnutí ochrany (Dobřichovský, 2004).

V České republice byla speciální ochrana označení původu zavedena již zákonem č. 5/1924 Sb., o označování původu zboží. Dále pak zákonem č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků a tento právní předpis platil až do účinnosti níže uvedeného zákona z roku 2001 (Slováková, 2006).

Z důvodu harmonizace českého vnitrostátního práva o ochraně zeměpisných označení s právem komunitárním bylo přistoupeno v roce 2001 k vytvoření nového zákona o označování původu výrobků a tím k dosažení možnosti ochrany označení původu zboží pocházejícího z České republiky v rámci Evropské unie.

V současné době tedy na území ČR platí zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, který nabyl účinnosti 1. dubna 2002. Zákon slazuje českou právní úpravu s právem Evropské unie a jeho cílem je získání stejné úrovně právní ochrany v případech, že se označené zboží pocházející z České republiky pohybuje v zemích EU. V ČR dále platí zákon č. 441/2003, Sb., o ochranných známkách.

Vedle uvedeného zákona je označení původu a zeměpisným označením poskytována i obecná ochrana v rámci ochrany proti nekalé soutěži podle obchodního zákoníku.

Stejně jako u ochranných známek i u označení původu a zeměpisného označení funguje registrační princip, tzn., že ochrana se vztahuje jen na označení zapsaná v příslušném rejstříku, který vede Úřad průmyslového vlastnictví.

■ 3 PROBLÉMY HARMONIZACE PRÁVA ZEMĚPISNÝCH OZNAČENÍ

Bohužel, zatímco komunitární právní regulace výše zmíněných označení je víceméně harmonizována, a ochranné známky, označení původu a zeměpisná označení jsou v EU samostatnými instituty průmyslových práv, pro právní úpravu třetích zemí toto neplatí. Zejména zeměpisná označení nejsou chráněna na stejné úrovni a stejným způsobem jako v EU (Rogits, 2010). Typickým příkladem jsou USA, kde zeměpisná označení vůbec upravena nejsou a jejich ochrana je poskytována systémem certifikačních nebo kolektivních ochranných známek (Rogits, 2010). Americký zákon o ochranných známkách stanoví, že zeměpisné názvy, které by jinak byly považovány za popisné a proto neschopné zápisu jako ochranné známky bez prokazování rozlišovací způsobilosti ve Spojených státech, mohou být registrovány jako certifikační ochranné známky (USPTO, 2012). Certifikační ochranné známky jsou dostupné pro kohokoli, kdo splní podmínky certifikace, kterou ve Spojených státech uděluje většinou orgán veřejné moci.⁸ Certifikační ochranná známka signalizuje kvalitu a původ zboží, to že výrobek splnil určité definované standardy, nikoliv konkrétního výrobce. Kolektivní ochranná známka slouží členům sdružení výrobců, družstev apod., kteří známkou označují své výrobky a deklarují tak příslušnost k tomuto sdružení.

USA nepřistouplily k Lisabonské dohodě, která v čl. 6. stanoví, že pokud v jednom ze států – signatářů této dohody, bude udělena ochrana označení původu, pak v jiném signatářském státě nebude moci se toto označení považovat za označení, které se stalo druhým.

Ilustrativním příkladem složitosti vztahu mezi zeměpisnými označeními a ochrannými známkami a dopadu nedostatku harmonizace právní úpravy, je průběh sporů mezi Budějovickým Budvarem a americkou společností Anheuser – Busch. Nejdříve je třeba učinit stručný historický exkurs do vývoje práv na užití označení „Budweiser“ u obou sporných stran. V Českých Budějovicích se pivo vaří již od 13. století, poté co budějovičtí němečtí i čeští měšťané obdrželi várečné právo. Posléze vznikly dva pivovary: Český akciový pivovar a Měšťanský pivovar. V roce 1860 Němec Eberhard Anheuser začal v americkém městě St. Louis ve státě Missouri vyrábět ležák německo-českého typu (Historie známkoprávních sporů, 2011). Posléze si koncern Anheuser – Busch v roce 1907 zaregistroval ochrannou známku Budweiser Lager Bier, proti čemuž se postupně

In the Czech Republic, a special protection of the designation of origin was introduced as early as by Act No. 5/1924 Coll., on designation of origin of goods. Subsequently it was Act No. 159/1973 Coll., on protection of the designation of origin of goods. This legal regulation was in force until the Act indicated below, adopted in 2001 (Slováková, 2006).

Due to the harmonisation of the Czech national law on the protection of geographical indications with the community law, a new act on designation of origin of the goods was created in 2001 thereby establishing a possibility to protect the designation of origin of goods originating in the Czech Republic within the EU.

Currently, in the CR, Act No. 452/2001 Coll., on the protection of designation of origin and geographical indications and the Amendment to Consumer Protection Act is in force which became effective 1 April 2002. The Act harmonises the Czech legal regulation with the European Union law and aims at obtaining an identical level of protection for the goods thus designated which originated in the Czech Republic and are found in other EU countries. Act No. 441/2003 Coll. on trademarks is also in force in the CR.

In addition to this Act, the designation of origin and geographical indication are also subject to general protection afforded within the framework of the protection against unfair competition under the Commercial Code.

As with trademarks, a registration principle is in place for designations of origin and geographical indications. That means the protection covers only the designations registered in the competent register kept by the Industrial Property Office.

■ 3 PROBLEMS IN HARMONISING THE GEOGRAPHICAL INDICATION LAW

Unfortunately, while the community legal regulation of the regulations indicated above has been more or less harmonised and the trademarks, designations of origin and geographical indications represent independent institutes of industrial rights within the EU, this is not the case of third country legal regulations. Particularly, geographical indications are not protected on the same level and in the same manner as in the EU (Rogits, 2010). The US represent a typical example of a country absolutely lacking any regulation of geographical indications and the protection is afforded by a certification system or collective trademarks (Rogits, 2010). The American law on Trademarks designates that geographical names which would otherwise be considered to be descriptive and therefore not eligible for trademark registration without demonstrating distinctiveness in the United States, may be registered as certification trademarks (USPTO, 2012). Certification trademarks are available to anyone who meets the conditions of the certification usually granted by a US public authority body.⁹ The certification trademark signals quality and origin of the goods – the fact that a product met particular defined standards – not a specific manufacturer. A collective protection trademark serves to members of producer associations, co-operative societies, etc. which use the trademark to designate their products thereby declaring their affiliation with the particular association.

The USA did not accede to the Lisbon Treaty which in Art. 6 designates that if a signatory state affords protection for the designation of origin then other signatory countries may not consider this designation to be generic.

An illustrative example of the complicated nature of the relationship between geographical indications and trademarks and the impact of the insufficient harmonisation of the legal regulations may be provided by examining the disputes between Budějovický Budvar and Anheuser – Busch, a US company. First, a brief excursion into the history of the development of usage rights to the “Budweiser” designation of both parties to the dispute must be made. Beer has been brewed in České Budějovice since the 13th century after both the Budějovice German and Czech burghers were awarded the brewing right. Subsequently, two breweries originated: Český Akciový Pivovar (Czech Stock Brewery) and Měšťanský Pivovar (Burghers’ Brewery). In 1860, Eberhard Anheuser, a German, began to produce lager beer of German-Czech type in St. Luis, Missouri (Historie

⁸ Zápis federálních certifikačních známek provádí USPTO (United States Patent and Trademark Office).

⁹ Registration of federal certification trademarks is carried out by the USPTO (United States Patent and Trademark Office).

ohradily oba budějovické pivovary.⁹ V roce 1911 byla uzavřena smlouva, ve které budějovické pivovary za odškodné uznaly platnost americké registrace, ale nevzdaly se práva označovat své výrobky přívlastkem Budweiser v Americe i jinde po světě (Historie známkoprávních sporů, 2011). V roce 1937 si Český akciový pivovar¹⁰ nechal v USA zaregistrovat ochrannou známku Original Bohemian Budweiser Beer from Budweis City, což vedlo k dalšímu sporu a uzavření smlouvy z roku 1939, která výrazně omezila práva českého pivovaru na severoamerickém kontinentu, Budvar zde nadále nesmí užívat název Budweiser, českobudějovické pivo se sem do letošního července (2012) dováželo pod značkou Czechvar (Samec, 2012a).¹¹ Obě zmíněné smlouvy platí dodnes. V období socialismu měla na vývoz budějovického piva do zahraničí monopol společnost Koospol, která ovšem ochrannou známku Budweiser nepoužívala a práva k jejímu užívání tak v průběhu 80. let zanikla. Toho využila společnost Anheuser-Busch a začala do Evropy dovážet své pivo pod značkou Budweiser nebo Bud a zaregistrovala si ochranné známky tohoto znění. Lze říci, že zde mají své kořeny spory vedené v jednotlivých evropských zemích (Historie známkoprávních sporů, 2011).

Budějovické pivo a Českobudějovické pivo jsou od roku 2003 komunitární chráněná zeměpisná označení.

V důsledku existence principu teritoriality při uplatňování ochrany práv duševního vlastnictví mají spory vedené Budějovickým Budvarem a Anheuser-Busch různý průběh, okolnosti a výsledek podle toho v jakém státě probíhají, jaká právní úprava v tom státě platí, ke kterým mezinárodním smlouvám konkrétní stát přistoupil a zejména podle toho jak v minulosti zde byly ochranné známky či označení původu obsahující slovo „Budweiser“ registrovány a užívány (Historie známkoprávních sporů, 2011).

V současnosti (červenec 2012), vítězství slaví Budvar, neboť obhájil svá práva ke značce „Budweiser“ ve Velké Británii, jejíž území je klíčovým exportním teritoriím Budvaru. Britský Court of Appeal pravomocně ukončil soudní spor a definitivně zamítl návrh společnosti Anheuser-Busch Inbev na výmaz ochranné známky „Budweiser“ jejíž vlastníkem je Budějovický Budvar (Samec, 2012b). Tím zůstal zachován stav, podle kterého jsou ve Velké Británii od roku 2000 souběžně vedle sebe zapsány ochranné známky „Budweiser“ jak pro Budějovický Budvar, tak i pro společnost Anheuser-Busch, dnes Anheuser-Busch Inbev.

Dle informací Budějovického Budvaru (Samec, 2012b), spory o označení „Budweiser“ trvají od roku 1907. V letech 2000 - 2011 bylo definitivně ukončeno 124 soudních sporů a správních řízení, z nichž Budějovický Budvar vyhrál 88 případů a 8 sporů skončilo smírem nebo remízou.

Pouze v rovině spekulací lze také uvažovat, jaké důsledky bude mít to, že Anheuser - Busch letos (leden 2012) koupil společnost Budějovický měšťanský pivovar i část jejich registrovaných ochranných známek s názvem Budweiser Bier. Podle ředitele Budvaru Jiřího Bočka jde společnosti Anheuser-Busch pouze o kontrolu duševního vlastnictví a o vytvoření předpokladu pro zapojení do případné privatizace Budějovického Budvaru po jeho transformaci na akciovou společnost s cílem získat pro sebe celosvětovou exkluzivitu pro značku Budweiser (Petr, 2012). Lze souhlasit s názory některých právníků (Klesla, 2012) že nákup ochranných známek společnosti Anheuser-Busch pravděpodobně nijak zásadně nepomůže v probíhajících soudních sporech s Budějovickým Budvarem.

Pro pochopení podstaty sporu mezi Budějovickým Budvarem a společností Anheuser Busch je nezbytné uvědomit si principy fungování právní úpravy ochranných známek, zeměpisných označení a označení původu výrobků a to zejména v jejich vzájemném vztahu. Zásadními principy je právo přednosti, výlučnosti a již výše zmíněný princip teritoriality ochrany práv duševního vlastnictví.

známkoprávních sporů, 2011). Later, in 1907, the Anheuser - Busch concern had the Budweiser Lager Bier trademark registered, something which both the Budějovice breweries⁹ objected to. In 1911, a contract was concluded in which the Budějovice breweries recognized the validity of the US registration in return for compensation but did not give up the right to designate their products as Budweiser either in America or anywhere else in the world (Historie známkoprávních sporů, 2011). In 1937, Český Akciový Pivovar (Czech Stock Brewery)¹⁰ had the Original Bohemian Budweiser Beer from Budweis City trademark registered. This led to another dispute and a conclusion of the 1939 contract which significantly limited the rights of the Czech brewery in the North-American continent. Budvar is still enjoined from using the name Budweiser. Until July 2012, the České Budějovice beer had been imported there under the Czechvar label (Samec, 2012a).¹¹ Both the contracts indicated are still in force. During socialism, Koospol had a monopoly to export the České Budějovice beer abroad. It, however, did not use the Budweiser trademark and the usage rights thus expired in the course of 1980s. Anheuser-Busch took advantage of this fact and began to import its beer into Europe under the Budweiser or Bud labels and had them registered as trademarks. It could be said that here are the roots to the disputes lead in the individual European countries (Historie známkoprávních sporů, 2011).

Since 2003, Budějovické Pivo and Českobudějovické Pivo have been protected as community geographical indications.

As a result of the principle of territoriality used in exercising the intellectual property rights, the disputes carried out by Budějovický Budvar and Anheuser-Busch vary in terms of their course, circumstances and results according to in which they take place, what the jurisdiction is in the particular state, what international agreements the particular state is a party to and, above all, what trademarks or designations of origin employing the word “Budweiser” have been registered and used (Historie známkoprávních sporů, 2011).

Currently, (July 2012), Budvar celebrates a victory because it defended its rights to the “Budweiser” trademark in Great Britain which is Budvar's key export territory. The British Court of Appeal terminated the litigation with immediate effect and conclusively rejected Anheuser-Busch Inbev's proposal to delete the “Budweiser” trademark owned by Budějovický Budvar (Samec, 2012b). The situation in which, since 2000, the Great Britain has been keeping simultaneous registration of “Budweiser” trademarks for both for Budějovický Budvar and Anheuser-Busch, today Anheuser-Busch Inbev, thus prevails.

According to information by Budějovický Budvar (Samec, 2012b), the disputes over the “Budweiser” designation has been going on since 1907. Between 2000 and 2011, 124 litigations and administrative procedures were conclusively terminated of which Budějovický Budvar won 88 cases and 8 litigations ended up by conciliation or a draw.

Only speculations can be made about the consequences of the Anheuser-Busch's purchase this year (January 2012) of Budějovický Měšťanský Pivovar along with a portion of its registered trademarks featuring the name “Budweiser Bier”. According to Jiří Boček, Budvar's Director, Anheuser-Busch is interested purely in controlling the intellectual property and creating the basis for taking part in the potential privatisation of Budějovický Budvar after it is transformed into a joint stock company with the aim to obtain the world-wide exclusivity for the “Budweiser” brand (Petr, 2012). It is possible to agree with opinions of some layers (Klesla, 2012) claiming that the trademark purchase by Anheuser-Busch very likely will not be helpful in the ongoing litigations with Budějovický Budvar in a significant way.

To understand the basis of the dispute between Budějovický Budvar and Anheuser Busch, it is necessary to be aware of the

⁹ Jednalo se o Český akciový pivovar a Měšťanský pivovar. Současnými nástupci jsou Budějovický Budvar n.p. a Budějovický měšťanský pivovar a.s., přičemž v roce 2011 se Budějovický měšťanský pivovar, a.s. rozděluje na dvě společnosti, Budějovický měšťanský pivovar, a.s., které patří některé ochranné známky obsahující slovo Budweiser, a na společnost Pivovar Samson a.s. Společnost Budějovický měšťanský pivovar, a.s. byla následně prodána společnosti Anheuser Busch.

¹⁰ Předchůdce dnešního Budějovického Budvaru.

¹¹ Od roku 2007 dovážela Czechvar na území USA paradoxně společnost Anheuser-Busch InBev. Letos v červenci (2012) byla spolupráce ukončena a novým importérem se stane společnost United States Beverage.

⁹ Český Akciový Pivovar (Czech Stock Brewery) and Měšťanský Pivovar (Burghers' Brewery). Their current successors are Budějovický Budvar n.p. and Budějovický Měšťanský Pivovar a.s. (Budějovice Burghers' Brewery). In 2011, Budějovický Měšťanský Pivovar, a.s. was divided into two companies: Budějovický Měšťanský Pivovar, a.s. which owns some of the trademarks containing the term “Budweiser” and Pivovar Samson a.s. (Samson Brewery). Budějovický Měšťanský Pivovar, a.s. was subsequently sold to Anheuser Busch.

¹⁰ The predecessor of Budějovický Budvar.

¹¹ Paradoxically, from 2007, Czechvar was imported to the USA by Anheuser-Busch InBev. In July 2012, the collaboration was terminated and United States Beverage is to become the new importer.

Hlavní rozdíl mezi označením původu, zeměpisným označením a ochrannou známkou spočívá ve výlučnosti jejich užívání. Zatímco ochranná známka představuje absolutní a výlučné právo jejího majitele užívat ji při označování svých výrobků a služeb, které ale mohou být vyráběny kdekoli na světě, označení původu a zeměpisná označení jsou dostupná pro každého výrobce, který v daném území umístí svoji výrobní provozovnu, označované zboží zde skutečně vyrábí a dodržuje podmínky a pravidla výroby stanovené v tzv. specifikaci.¹² Na označení původu a zeměpisná označení tak pochopitelně nelze poskytnout licenci, ani je nelze převádět, zatímco s ochrannou známkou takto nakládat lze. Ochranné známky mohou, ale nemusí mít vazbu na konkrétní území. Označení původu a zeměpisná označení před zápisem musí existovat a odkazovat na konkrétní území (Giovannucci et al., 2009).

Střetem ochranných známek a zeměpisných označení se zabývají články 3 a 14 Nařízení Rady (ES) 510/2006 (stejná ustanovení byla obsažena i v Nařízení Rady (ES) č. 2081/1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských výrobků a potravin). Podle čl. 3 odst. 4 nařízení, „nesmí být zapsáno označení původu nebo zeměpisné označení, pokud by vzhledem k pověsti ochranné známky, její proslulosti a době jejího používání mohl zápis uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity produktu.“ Tato situace nastává v praxi poměrně často – zeměpisný název je součástí ochranné známky a zároveň je jinou osobou uveden v žádosti o zápis chráněného označení původu nebo zeměpisného označení.

Komunitární právo dává najevo podporu označením původu a zeměpisným označením před ochrannou známkou v čl. 14 odst. 1 nařízení: „Pokud je označení původu nebo zeměpisné označení zapsáno do rejstříku podle tohoto nařízení, zamítne se přihláška ochranné známky odpovídající některé ze situací v čl. 13¹³ a týkající se téže kategorie produktu, pokud přihláška ochranné známky byla podána po dni podání žádosti o zápis do rejstříku Komisi.“ Ochranné známky zapsané po dni podání žádosti o zápis označení původu nebo zeměpisného označení do rejstříku se prohlásí za neplatné. Je zřejmé, že hlavním zdrojem problémů je to, že v EU mají označení původu a zeměpisná označení přednost, mohou být zapsána i když existuje starší ochranná známka stejného nebo podobného znění (Rogits, 2010). Známkové právo funguje na principu „first in time – first in rights“, tedy na principu práva přednosti a výlučnosti majitele ochranné známky při jejím užívání.

Při splnění určitých podmínek však ochranné známky a označení původu či zeměpisná označení, mohou fungovat souběžně, i když obsahují stejné názvy. Koexistence těchto práv je upravena v čl. 14 odst. 2 nařízení, kde je stanoveno, že **užívání ochranné známky** odpovídající některé ze situací uvedených v čl. 13, o jejíž přihlášce bylo zažádáno, jež je zapsaná nebo zavedená používáním v dobré víře na území EU buď před datem ochrany označení původu nebo zeměpisného označení v zemi původu, nebo přede dnem 1. ledna 1996¹⁴ **může pokračovat** bez ohledu na zápis označení původu nebo zeměpisného označení, pokud neexistují důvody k prohlášení ochranné známky za neplatnou nebo k jejímu zruše-

principles underlying the functioning of the legal regulation governing trademarks, geographical indications and designations of origin of products, and, particularly their mutual context. The basic principles include the right of priority, exclusivity and the aforementioned principle of territoriality of the protection of intellectual property rights.

The key difference between a designation of origin, a geographical indication and a trademark lies in the exclusivity of their use. While trademarks represent the absolute and exclusive right of their owner to use them in designating their products and services which, however, may be produced anywhere in the world, the designations of origin and geographical indications are available to all manufacturers who locate their production facility on the particular territory, produce the designated goods there and maintain the rules and conditions of the production process designated in the so-called specification.¹² The designations of origin and geographical indications thus, understandably, cannot be subject to licensing or cannot be transferred which is not the case of trademarks. Trademarks may but do not have to be tied to a particular territory. The designations of origin and geographical indications must exist before their registration and must refer to specific territories (Giovannucci et al., 2009).

Conflicts between trademarks and geographical indications are governed by Articles 3 and 14 of Council Regulation (EC) No 510/2006 (identical provisions were part of Council Regulation (EEC) No 2081/1992 on the protection of geographical indications and designations of origin for agricultural products and foodstuffs). Under Art. 3 Par. 4 of the Regulation, “a designation of origin or geographical indication shall not be registered where, in the light of a trademark’s reputation and renown and the length of time it has been used, registration is liable to mislead the consumer as to the true identity of the product.” In practice, this situation is relatively frequent – a geographical indication is part of a trademark and simultaneously, another person has indicated it in his/her application for registration of the protected designation of origin or geographical indication.

In Art. 14 Par. 1 of the Regulation, community law clearly prefers designations of origin and geographical indications before trademarks: “Where a designation of origin or a geographical indication is registered under this Regulation, the application for registration of a trademark corresponding to one of the situations referred to in Article 13¹³ and relating to the same class of product shall be refused if the application for registration of the trademark is submitted after the date of submission of the registration application to the Commission.” Trademarks registered after the day the registration application for designation of origin or geographical indication in the register shall be claimed invalid. It is clear the main source of problems lies in the fact that the designations of origin and geographical indications prevail in the EU and can be registered even if older trademarks exist with identical or similar text (Rogits, 2010). The trade mark law functions on the “first in time – first in rights” principle, i.e., on the principle of the priority and exclusivity of the trademark owner for its use.

¹² Podle komunitárního práva, Nařízení Rady (ES) 510/2006 odkaz na zveřejněnou specifikaci je publikován v Úředním věstníku Evropské unie.

¹³ Čl. 13 nařízení vymezuje ochranu zapsaných označení původu a zeměpisných označení, tj. tyto názvy jsou chráněny proti:

- a) jakémukoli přímému či nepřímému obchodnímu použití zapsaného názvu pro produkty, na které se zápis nevztahuje, jsou-li tyto produkty srovnatelné s produkty zapsanými pod tímto názvem, nebo pokud používání tohoto názvu umožňuje těžit z dobré pověsti chráněného názvu;
- b) jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktu nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazem jako „druh“, „typ“, „metoda“, „na způsob“, „napodobeno“ nebo podobnými výrazy;
- c) jakémukoli jinému lživému nebo zavádějícímu údaji o místu původu, původu produktu, povaze nebo základních vlastnostech, použitému na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamním materiálu nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu;
- d) všem ostatním praktikám, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.

¹⁴ K tomuto datu začal platit komunitární systém známkové ochrany.

¹² According to the community law, Council Regulation (EC) No 510/2006, a reference to the specification is published in the Official Journal of the European Union.

¹³ Art. 13 of the regulation defines the protection of registered designations of origin and geographical indications, i.e., these labels are protected against:

- a) any direct or indirect commercial use of a registered name in respect of products not covered by the registration in so far as those products are comparable to the products registered under that name or in so far as using the name exploits the reputation of the protected name;
- b) any misuse, imitation or evocation, even if the true origin of the product is indicated or if the protected name is translated or accompanied by an expression such as “style”, “type”, “method”, “as produced in”, “imitation” or similar;
- c) any other false or misleading indication as to the provenance, origin, nature or essential qualities of the product, on the inner or outer packaging, advertising material or documents relating to the product concerned, and the packing of the product in a container liable to convey a false impression as to its origin;
- d) any other practice liable to mislead the consumer as to the true origin of the product.

ní.¹⁵ Jako precedentní pro tuto situaci lze uvést rozsudek Soudního dvora EU¹⁶ ve věci Bavaria NV a Bavaria Italia Srl. v. Bayerischer Brauerbund, který konstatoval, že zápisem zeměpisného označení Bayerischer Bier nemůže být spotřebitel uveden v omyl současným užíváním starších ochranných známek, ve kterých se vyskytuje slovo „Bavaria“, které byly zapsány v dobré víře přede dnem podání žádosti o zápis chráněného zeměpisného označení Bayerischer Bier.

■ 4 ZÁVĚR

Přestože k mezinárodní harmonizaci práva zeměpisných označení v dohledné době zřejmě nedojde, v rámci EU se spotřebitel může spolehnout na to, že potraviny označené logem CHOP, CHZO splňují kvalitu a jasný zeměpisný původ výrobku definovaný ve zveřejněné a státními orgány kontrolované specifikaci. Tento rozpoznatelný a ověřitelný zeměpisný původ zboží, deklarovaný logy zobrazenými většinou na obalu zboží, představuje pro podnikatele, kteří mají možnost takto své zboží označovat, ve srovnání s ochrannými známkami, významnou konkurenční výhodu, spojenou s ekonomickým profitem (Rogits, 2010).

When particular conditions are met, however, trademarks and designations of origin or geographical designations may function concurrently even though they include identical names. The coexistence of these rights is governed by Art. 14 Par. 2 of the Regulation which designates that a **trademark the use of which** corresponds to one of the situations referred to in Article 13 which has been applied for, registered, or established by use in good faith within the territory of the Community, before either the date of protection of the designation of origin or geographical indication in the country of origin or before 1 January 1996¹⁴, **may continue** to be used notwithstanding the registration of a designation of origin or geographical indication, provided that no grounds for its invalidity or revocation exist.¹⁵ A precedent for this situation has been set in the ruling of the EU Court of Justice in¹⁶ Case Bavaria NV and Bavaria Italia Srl. v. Bayerischer Brauerbund stating that by registering the Bayerischer Bier geographical indication consumers can not be misled by the concomitant use of the earlier trademarks in which the word “Bavaria” appears and which were registered in good faith before the date on which the application for registration of the protected geographical indication “Bayerisches Bier” was lodged.

■ 4 CONCLUSION

In spite of the fact that no international harmonisation of the law governing geographical indications will likely take place in the foreseeable future in the EU, consumers may rely upon the fact that foodstuffs labelled with the Protected Designation of Origin and Protected Geographical Indication logos meet the quality standards and clear geographical origin defined in public specifications monitored by the state authorities. This recognizable and verifiable geographic origin of goods declared by logos usually depicted on product packaging, represents a significant competitive advantage tied to economic profit for entrepreneurs who can label their goods in this way compared to trademarks (Rogits, 2010).

¹⁵ Jak stanoví směrnice Rady 89/104/EHS, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách nebo nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, později nahrazeno nařízením Rady ES č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

¹⁶ C-343/07 ze dne 2. července 2009, řízení o předběžné otázce.

¹⁴ As of this date, the Community trademark protection system came into force.

¹⁵ As designated under Council Directive 89/104/EEC of to approximate the laws of the Member States relating to trademarks or Council Regulation (EC) No 40/94 on the Community trade mark, later replaced by Council Regulation (EC) No 207/2009 on the Community trade mark.

¹⁶ Case C-343/07, proceedings for a preliminary ruling.

Literatura / References

- Czech Republic, 1997: Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. In: Sbírka zákonů České republiky.
- Czech Republic, 2001: Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele. In: Sbírka zákonů České republiky.
- Dobřichovský, T., 2004: Moderní trendy práv k duševnímu vlastnictví v kontextu evropského práva, dohody TRIPS a aktivit WIPO. Praha: Linde, 225 s. ISBN 80-720-1467-6.
- Giovannucci, D., Josling, T., Kerr, W., O'Connor, B., Yeung, M. T. 2009: Guide to geographical indications: Linking products and their origin. Geneva: International Trade Centre 207 s. ISBN 92-9137-365-6.
- Historie známkoprávních sporů Budějovického Budvaru. Pivovary.info [online], 29. 3. 2011 [cit. 2012-10-10]. Dostupné z: <http://www.pivovary.info/prehled/budvar/budweiserbier.htm>.
- Klesla, J. Právníci, 2012: Anheuser-Busch nemá vyhráno. Hospodářské noviny. 12. 1. 2012. 009.
- Ministerstvo zemědělství, 2012: Internetový portál bezpečnosti potravin: Kvalita potravin [online]. c2011 [cit. 2012-07-27]. Dostupné z: <http://www.bezpecnostpotravin.cz/stranka/kvalita-potravin.aspx>.
- Petr, M., 2012: Američané koupili známky Budweiser Bier. Hospodářské noviny. 12. 1. 2012. 009.

- Rogits, D., 2010: EU Geographical Indications v US Trade Marks: TKO against the International Harmonisation of the Protection of Geographical Indications? Intellectual Property Quarterly, 4: 403–416.
- Samec, P., 2012: Budějovický Budvar ukončuje spolupráci s koncernem Anheuser-Busch InBev. *Budějovický Budvar*. [online]. 2012a [cit. 2012-07-27]. Dostupné z: <http://www.budejovickybudvar.cz/media/archiv-tiskovych-zprav/2012/ukonceni-ab.html>.
- Samec, P., 2012: Budějovický Budvar vyhrál důležitý spor o značku „BUDWEISER“ ve Spojeném království. *Budějovický Budvar*. [online]. 2012b [cit. 2012-07-27]. Dostupné z: <http://www.budejovickybudvar.cz/media/archiv-tiskovych-zprav/2012/soud-uk.html>.
- Slováková, Z., 2006: Průmyslové vlastnictví. Praha: LexisNexis CZ, 171s. ISBN 80-869-2008-9.
- United States Patent and Trademark Office: Geographical Indication Protection in the United States [online]. [cit. 2012-07-24]. Dostupné z: http://www.uspto.gov/web/offices/dcom/olia/globalip/pdf/gi_system.pdf.